

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Биляна М. Вранчева
Цветомила Данова

при участието на секретаря Даниела Д. Генчева
в присъствието на прокурора Р. Н. Р.
като разглежда докладваното от Андрей Ангелов Въззивно административно наказателно дело № 20231100604635 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на Глава XXI от НПК.

Образувано е по въззивна жалба и допълнение към нея от обв. Н. П. Н., подадена чрез упълномощения му защитник адв. Н. Д., срещу решение, постановено по НАХД № 6594/21г. по писа на СРС, НО, 20 състав, с което съдът е признал за виновен обв. Н. за извършено престъпление по чл. 343, ал.1, б. “б”, вр. чл. 342, ал.1, пр.3 от НК и на основание чл.78а от НК го е освободил от наказателна отговорност, като му е наложил административно наказание „глоба” в размер на 2 000лв. В тежест на обвиняемия са възложени направените в хода на д.п. и в първоинстанционното производство разноси по делото. Разпоредено е на следващо място веществените доказателства – 2 бр. компактдискове да останат по делото.

В депозираната от обвиняемия жалба и допълнение към нея се обжалва съставомерността на престъплението, като се твърди наличието на ескулпиращи обстоятелства – липса на неправомерно поведение от обвиняемия, липса на причинна връзка между поведението му и настъпилия съставомерен резултат, като единствената причина за настъпване на ПТП се явяват действията на пострадалия – същият е управлявал технически неизправно ППС, не се е съобразил с изискването на чл. 20, ал.2 от ЗДвП; обвиняемият не е нарушил вмененото му задължение по чл. 95 от ЗДвП.

Прави се искане въззивната инстанция да отмени решението на СРС и да оправдае обв. Н. по повдигнатото му обвинение, алтернативно да приложи привилегирования състав на чл. 343а от НК, алтернативно – да намали размера на административното наказание „глоба“.

В съдебно заседание, защитата на обв. Н. Н. - адв. Д. - от САК, поддържа въззивната жалба с допълнението към нея по съображенията, изложени в тях. Пледира, че решението на първоинстанционния съд е неправилно, необосновано и постановено при наличие на съществени нарушения на процесуалните правила. Намира, че вътрешното убеждение на решаващия първоинстанционен съд по фактите и тяхната правна квалификация не почива на всестранен, прецизен и пълен анализ на доказателствената съвкупност, а установената фактическа обстановка не съответства на дадената ѝ правна квалификация. Защитникът изтъква, че съгласно приетата по делото КМАТЕ не е имало никакво съприкосновение между управлявания от обвиняемия автомобил и велосипедиста, обстоятелство което прекъсва причинно-следствената връзка между поведението на обвиняемия и падането на пострадалото лице, респективно причинените му телесни увреждания. Акцентира, че най-вероятна причина за падането на велосипедиста е неговото неправомерно поведение при извършване на маневрата престрояване, а получените телесни увреждания се дължат основно на липсата на предпазна каска.

Обвиняемият Н. Н., при упражняване правото си на лична защита, поддържа становището на защитника си.

В последната си дума изразява съжаление за случилото се, но счита, че той няма вина и моли съда да бъде оправдан.

Представителят на СГП пледира решението на първоинстанционния съдебен състав да бъде потвърдено, а жалбата на обвиняемото лице - оставена без уважение. Счита, че СРС е извършил законосъобразен анализ на събраните в хода на делото доказателства, въз основа на който е извел правилна фактическа обстановка и е достигнал до коректни правни изводи, а наложеното наказание се явява закономерно и справедливо.

Съдът, като прецени изложените в жалбата доводи и след като провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт, в съответствие с изискванията на чл. 313 от НПК, намира за установено следното:

За да постанови обжалваната присъда, СРС е провел прецизно съдебно следствие, при гарантиране правото на страните да участват, да сочат доказателства, а на обвиняемия – да се защитава. Противно на възраженията на защитника, първоинстанционният съд е положил необходимите усилия за изясняване на обективната истина, като е направил своите доказателствени изводи въз основа на

всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Въззивният състав, след като подложи на анализ доказателствената съвкупност, не установи възможност въз основа на нея да бъдат направени съществено различни изводи относно фактите по делото, поради което споделя фактическите констатации на СРС, касаещи инкриминираното деяние. Въз основа на извършения собствен анализ на събраните доказателства, СГС приема за установено от фактическа страна следното:

Обвиняемият Н. П. Н. е роден на **** г. в гр. София, българин, български гражданин, женен, неосъждан, със средно образование, работи на свободна практика като таксиметров шофьор, с постоянен адрес: гр. София, ж.к. ****, с настоящ адрес: с. Гормазово, общ. Божурище, обл. София, ул. ****, ЕГН *****. Към инкриминираната дата 09.10.2019г. Н. притежавал лек автомобил марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № С **** ХС и валидно свидетелство за управление на моторно превозно средство, категория „В“.

Около 17:30 ч. на 09.10.2019 г. в гр. София в светлата част на деня и при добра видимост, Н. П. Н. управлявал горепосоченото моторно превозно средство като таксиметров автомобил, по бул. „Панчо Владигеров“ с посока на движение от бул. „Царица Йоанна“ към бул. „Сливница“, когато забелязал технически проблем по автомобила и спрял в дясната пътна лента до тротоарната площ, на около 90 метра след района на кръстовището, образувано между бул. „Панчо Владигеров“ и ул. „Проф. д-р Александър Станишев“. В този участък от бул. „Панчо Владигеров“ пътното платно било предназначено за двупосочно движение, като в посоката, в която Н. П. Н. се движил и спрял колата, платното било в прав участък от пътя, с три пътни ленти, всяка широка по 3,5 м., разделени с единична прекъсната линия. Пътната настилка била сух асфалт, без неравности и дупки, с лек наклон спускане. Времето било сухо и ясно, а видимостта - много добра.

По същото време по бул. „Панчо Владигеров“, в същата посока на движение, Н. Й.Г., без каска, облечен с червена светлоотразителна жилетка за велосипедисти, управлявал със скорост от около 20 км/ч. технически изправен и оборудван велосипед марка „Крос“, модел „Номад“, с работещ и светещ преден фар и мигащ заден стоп. Н. Г. възприел спрелия на уличното платно, в дясна пътна лента, автомобил „Шкода Фабия“ с рег. № С **** ХС, в който се намирал водачът му Н. П. Н. и решил да го заобиколи от ляво, като за целта Г. подал ясен сигнал с лявата си ръка за предстоящата маневра на велосипеда. Когато велосипедистът Г. приближил на 8-9 метра отзад и отляво спрелия на уличното платно автомобил, обв. Н. Н. отворил изведнъж предната лява врата на автомобила, без да погледне в огледалата за обратно виждане /ляво странично и вътрешно/, при което е можел да възприеме приближаващия се велосипедист, който е бил видим за него и да се увери, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението. Поради скоростта, с която се движел и

дистанцията на която се намирал в момента на отварянето на шофьорската врата, велосипедистът нямал техническа възможност да предотврати удара, който последвал между велосипеда и отворената предна лява врата на автомобила, от което тялото на Г. се отделило от велосипеда, прехвърлило се над отворената врата на лекия автомобил и паднало на платното напред и наляво, спрямо посоката си на движение. Н. Н. първоначално останал в автомобила си без да окаже помощ на пострадалия Н. Г..

Инцидентът бил непосредствено възприет от намиращия се в района на местопроизшествието Г.П.Г., който незабавно сигнализирай за случилото се на тел.112. Т.К.Д., управлявайки автобус по същия път, но в обратната посока, преминавайки в района на местопроизшествието забелязал лежащия на пътното платно велосипедист и подал сигнал на тел. 112. Трети по ред, подал сигнал на тел. 112 и обв. Н. Н..

След падането на земята Н. Г. първоначално загубил съзнание за няколко минути, след което се свестил и без чужда помощ се преместил на тротоара. На мястото на инцидента пристигнал екип на спешна медицинска помощ, който закарал пострадалия в УМБАЛ „Царица Йоанна - ИСУЛ“ ЕАД - Клиника по неврохирургия.

Във връзка с настъпилото произшествие двамата водачи на пътни превозни средства били тествани за употреба на алкохол от служители на „ПП-СДВР“ с техническо средство „Алкотест дрегер“, като резултатите и на двамата били 0.00 промила.

От заключенията на назначените в хода на наказателното производство съдебно-медицинска експертиза, комплексна медико-автотехническа експертиза и допълнителна такава, се установява, че пострадалият Н. Г. вследствие процесното ПТП е получил следните травматични увреждания – черепно-мозъчна травма с контузия на мозъка в лявата слепоочна област; счупване на черепната основата в задната дясна черепна ямка, с образни данни за травма на десния мастоиден израстък; кървене в десния слухов проход; охлузна рана в теменната област срединно; охлузвания и палпаторна болезненост в дясната половина на гръдния кош; контузия на дясното рамо. В СМЕ е посочено, че телесните увреждания - черепно-мозъчната травма с контузия на мозъка в лявата слепоочна област и счупване на черепната основата в задната дясна черепна ямка са реализирали характеристиките на медико-биологичния признак „разстройство на здравето, временно опасно за живота“, а останалите травматични увреждания покриват белега на медико-биологичния признак „разстройство на здравето, неопасно за живота“

Така възприетите от въззивния съд фактически констатации са направени след анализ на събраните в хода на първоинстанционното съдебно производство доказателства: гласни доказателствени средства – обясненията на обвиняемия и показанията на свидетелите Н.й Й.Г., Г.П.Г. и Т.К.Д.; писмените доказателствени средства - протокол за оглед на местопроизшествие със скица и фотоалбум; писмените

доказателства - справка от МВР - Дирекция „Национална система 112“ - Районен център 112 София; епикриза на Н. Й.Г. от УМБАЛ „Царица Йоанна - ИСУЛ“ ЕАД - Клиника по неврохирургия и др.; както и експертната интерпретация на процесуално годните доказателствени източници чрез заключенията на автотехническа експертиза; съдебно-медицинска експертиза; комплексна медико-автотехническа експертиза и допълнителна комплексна автотехническа и медицинска експертиза.

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение, тъй като са анализирани всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други, като не са допуснати логически грешки при обсъждането им. Така установената фактическа обстановка е правилна и почива на събрания доказателствен материал. Настоящата съдебна инстанция се съгласява изцяло с направените от първоинстанционния съд доказателствени изводи, като при собствения си прочит на доказателствата по делото достигна именно до същите.

Пътната обстановка и точното място на настъпване на местопроизшествието се установяват безпротиворечиво от всички събрани в хода на делото гласни доказателствени средства, както и от отразеното в съставения протокол за оглед на местопроизшествие и приложените към него скица и фотоалбум. Правилни са изводите на проверявания съд относно доказателствената стойност на протокола за оглед на местопроизшествието и неговите недостатъци, изразяващи се в непрецизно и непълно отразяване на детайли и подробности относно състоянието на велосипеда и лекия автомобил непосредствено след настъпилото ПТП.

Настоящият съдебен състав, подобно на първоинстанционния, намира основание да кредитира с доверие изготвените и приети по делото експертните заключения на автотехническа експертиза, комплексна медико-автотехническа експертиза и допълнителна комплексна медико-автотехническа експертиза, като стича, че същите са непротиворечиви по между си, обективни, всеотрасни, научно обосновани, професионално изготвени и защитени в съдебно заседание, при това всяка следваща експертиза потвърждава изводите на вещите лица, изготвили предходните експертизи и същевременно изясняват допълнителни обстоятелства от фактическата обстановка. От цитираните заключения на вещите лица се установяват съществени обстоятелства от предмета на доказване по делото, а именно – мястото на настъпване на ПТП, скоростта на движение на велосипедиста непосредствено преди удара, опасната зона за спиране на колхоза, най-вероятния механизъм за настъпване на пътния инцидент, както и причинените на пострадалия Г. травматични увреждания. По експертен път вещите лица са определили, че най-вероятният механизъм за реализиране на произшествието е удар на предното колело на велосипеда в задната

вътрешна зона на предната лява врата на автомобила, като това съприкосновение е възможно при частично отваряне на предна лява врата на разстояние над 0,5м вляво от левия габарит на колата. Заключениета на трите технически експертизи са категорични, че водачът на лекия автомобил е имал техническа възможност да възприеме в огледалата за обратно виждане /ляво странично и вътрешно огледало/ приближаващия се отзад и отляво велосипедист, преди да отвори шофьорската врата и по този начин да предотврати настъпването на инкриминираното ПТП. Вещите лица са единодушни, че от друга страна в конкретния случай, отчитайки пътната обстановка, скоростта на движение и разстоянието на което се намирал преди отварянето на вратата на колата, велосипедистът не е имал техническа възможност да спре и по този начин да предотврати настъпилния удар.

В допълнителната комплексна автотехническа и медицинска експертиза е изследвана представената от обв. Н. хипотеза – велосипедистът да се е ударил в „леко открехната врата“, като вещите лица са отговорили, че от медицинска и научна гледна точка този механизъм на реализиране на произшествието е невъзможен и несъвместим с настъпилите при пострадалия травматични увреждания. Макар в заключението на експертизата да е установено, че Г. не е осигурил необходимото странично отстояние за безопасно заобикаляне на спрелия автомобил, то вещите лица са категорични, че вредоносният резултат не би настъпил, ако водачът на лекия автомобил бе пропуснал приближаващия се отзад и отляво колоездач, и едва тогава бе отворил врата на автомобила.

При обосноваване на извода за реализиран удар на велосипеда в предна лява врата на автомобила и причината за неговото настъпване, правилно и мотивирано СРС е кредитирал показанията на св. Г.П.Г. и тези на пострадалия Г.. Подобно на първата инстанция въззивният съд намира показанията им за непредубедени, достоверни, еднопосочни, непротиворечиви и логични. Следва да се отбележи, че св. Г. е бил случаен очевидец на случилото се, като е имал пряка и непосредствена възможност да възприеме настъпилите събития, поради което съдът цени показанията на свидетеля с висока доказателствена стойност. Св. Г. твърди, че е видял как шофьорската вратата на таксито се е отворила и в този момент един колоездач, който се движил в същата посока „се наби в шофьорската врата и прескочи таксито“, като преди това вратата не е била отворена. В тази част показанията на свидетеля напълно кореспондират на изложения в експертните заключения механизъм за реализиране на произшествието, а именно – рязкото отваряне на предна лява врата на автомобила и настъпилия в следствие на това удар между велосипеда и шофьорската врата. Св. Г. е възприел и начина на падане на пострадалия на пътното платно, неговото състояние непосредствено след това, а именно, че колоездачът е загубил съзнание за кратко, след което се свестил и сам се придвижил до тротоара.

Подобно на първата инстанция въззивният съд кредитира показанията на св. Г. като вътрешно непротиворечиви, логични и кореспондиращи с останалите кредитирани от съда доказателства – АТЕ, СМЕ, КМАТЕ и допълнителна КМАТЕ. Въпреки, че свидетелят се явява пострадал от инкриминираното деяние, настоящият състав намира показанията му за непредубедени и без тенденциозна насоченост във вреда на обвиняемия. Свидетелят Г. излага съществени обстоятелства от значение за изясняване предмета на делото, а именно, че е подал ясен сигнал с ръка преди да започне да изпреварва спрелия на уличното платно автомобил, а след това когато се изравнил с него, изведнъж се отворила шофьорската врата пред него. Мотивирано СРС е приел, че с оглед получената черепно-мозъчна травма, личният спомен на свидетелят е като цяло съхранен до момента на реализиране на ПТП, с някои фактически неточности, като за станалото след това той е разбрал от предадени му разкази. Правилно районният съд е приел, че от показанията на св. Г. се установява, че в деня на инцидента управляваният от него велосипед е бил надлежно оборудван с включен отпред фар - светещ, а отзад мигащ стоп, както и че пострадалият е бил облечен със светлоотразителна жилетка. Настоящият състав намира, че показанията на свидетеля в тази част не се опровергават от останалия доказателствен материал, в това число и протокола за оглед на местопроизшествието и фотоалбума към него.

Въззивната инстанция споделя изводите на първия съд относно достоверността на обясненията на обвиняемия, дадени в съдебно следствие пред първа инстанция. Поддържаната от обвиняемия теза, че между автомобила и велосипеда не е имало съприкосновение, се опровергава категорично, както от показанията на св. Г. и св. Г., така и от заключенията на изготвените по делото експертизи.

Следва да се отбележи, че всички възражения, изложени от защитата в сезиращата съда жалба, допълнението към нея, както и тези в съдебно заседание са повдигани и пред първоинстанционния съд, който обосновано на базата на обективните находки, данните от гласните доказателствени средства и резултатите от експертния анализ на техническите експертизи, убедително е отговорил на доводите на защитата и е посочил защо приема тези възражения за неоснователни, като въззивната инстанция напълно се солидаризира с тях и не смята за нужно да преповтаря.

Обсъдената по-горе доказателствена съвкупност, в нейната последователност и взаимовръзка, настоящата съдебна инстанция намери за достатъчна, за да обоснове по необходимия несъмнен и категоричен начин изводите относно авторството на обвиняемия по отношение на инкриминираното деяние. Въззивният съд възприе изцяло изводите на първостепенния съд, относими и към механизма на извършване на инкриминираното деяние, като прецени, че същите са изградени след обстоен и задълбочен анализ на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателствени средства, и намират категорична опора в доказателствената

съвкупност. Възраженията на защитата на обвиняемия в противния смисъл, съдът прецени за изцяло неоснователни.

С оглед установеното от фактическа страна, правилно районният съд е заключил, че с поведението си обв. Н. Н. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 343, ал.1, б.“б“, вр. чл. 342, ал.1, пр.3 от НК.

Безспорно се установява, че на инкриминираната дата и място, при управление на лек автомобил марка „Шкода“, модел „Фабиа“, с рег. № С **** ХС, обв. Н. Н. отворил предна лява врата без да се увери, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението, и така предизвикал пътнo транспортно произшествие с движещия се отляво на автомобила в същата посока на движение и в същата дясна пътна лента велосипед „Крос Номад“, управляван от велосипедиста Н. Й.Г., в пряка причинно-следствена връзка с което са причинените на св. Г. телесни увреждания - описани по-горе

По несъмнен и категоричен начин, от събраната в хода на производството доказателствена съвкупност се установява, че обв. Н. е допуснал нарушение на императивната законова разпоредба на чл.95, ал.1 от ЗДвП - „Водачът и пътниците могат да отворят врата...след като се уверят, че няма да създадат опасност за останалите участници в движението“, като не е проявил нужното внимание и предпазливост, за да се убеди, че отваряйки предна лява врата на управлявания от него автомобил няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. Въпреки обективната възможност за това (като погледне в странично ляво и вътрешно огледало), водачът Н. не е възприел наличието на велосипедист - св. Г., в района на произшествието и в непосредствена близост до задната част на автомобила, и не е съобразил поведението си на пътя с него, в резултат на което е настъпило пътнo - транспортното произшествие с велосипедиста.

В резултат на удара, на велосипедиста Н. Г. били причинени травматични увреждания - черепно-мозъчна травма с контузия на мозъка в лявата слепоочна област; счупване на черепната основата в задната дясна черепна ямка, с образни данни за травма на десния мастоиден израстък; кървене в десния слухов проход; охлузна рана в теменната област срединно; охлузвания и палпаторна болезненост в дясната половина на гръдния кош; контузия на дясното рамо, като с оглед най-тежкото от тях като водещо, тези телесни увреждания покриват медико-биологичния признак на средна телесна повреда, по смисъла на чл. 129, ал. 2 от НК. Получените от св. Г. телесни увреждания, стоят в пряка причинно-следствена връзка с нарушаването на правилата за движение от страна на обв. Н..

Настоящата инстанция споделя и правните изводи на СРС досежно субективната съставомерност на деянието, осъществено от обв. Н. на инкриминираните дата и място. Същият е причинил общественоопасния резултат

виновно, при форма на вината небрежност по смисъла на чл. 11, ал. 3, пр. 2 НК, като не е предвиждал настъпването на вредоносния резултат, но според обстоятелствата е могъл и е бил длъжен да го предвиди.

При така установеното от фактическа и правна страна, първостепенният съд правилно е приел, че са налице всички предпоставки за прилагането на института на чл. 78а от НК по отношение на обв. Н..

Въззивният съд споделя констатираните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства по отношение на обв. Н., поради което не намира за необходимо да ги преповтаря. С оглед маркираните индивидуални особености на случая правилно районният съд е наложил предвиденото наказание "глоба" в размер над минималния и под средния предвиден в закона, а именно 2000 лева.

На следващо място районният съд законосъобразно и справедливо не е наложил допълнително предвиденото наказание съгласно чл. 78а, ал. 4 от НК - "лишаване от право да управлява МПС", като правилно са отчетени миналото на обвиняемия като водач на МПС, неговата професия, така и спецификата на конкретното нарушение.

След извършване на цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи неговото отменяване или изменение, поради което намери, че същия следва да бъде потвърден.

Воден от гореизложените съображения и на основание чл. 334, ал. 1, т. 6 вр. чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 29.06.2023г., постановено по НАХД № 6594/21г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____